

[Lone Dybkjær]

fat i totalt sammenlignelige tal. Jeg beklager. Det burde altså have ligget i de oprindelige forsøg, og det er nok en fejl i forsøgets oplæg.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg kan ikke lade være med at sidde og undre mig over, hvad det egentlig er, der foregår for næsen af os. Det er sådan, at vi har 100.000 arbejdsløse i dette samfund, unge arbejdsløse vel at mærke, og i tidligere debatter om ungdomsarbejdsløshed og arbejdsløshed i det hele taget er det arbejdsministeren, der har været ordfører. Det har det været, lige indtil der blev vedtaget et på de radikales foranledning fremsat motiveret dagsordensforslag under en forespørgselsdebat rejst af socialistisk folkeparti om, hvad man ville gøre ved ungdomsarbejdsløsheden. Indtil den dag var det arbejdsministerens område, vi talte om, når vi talte om ungdomsarbejdsløshed. Det er det ikke mere.

Arbejdsministeren har da vist sig her i salen, men hun har ikke været på talerstolen. Jeg har et par gange – jeg har gjort det under udvalgsarbejdet, jeg har gjort det på Marienborg på vores møde dér, jeg har gjort det gentagne gange fra talerstolen – spurgt, hvad det er for tiltag, der skal afløse de kendte ordninger. Jeg havde håbet, at arbejdsministeren ville komme op og sige noget, for hun har tidligere sagt noget fornuftigt, i hvert fald om noget af det.

Det, undervisningsministeren så kommer op og taler om, er, at der er nogle af tiltagene i denne forsøgsordning, der har været for dyre, og er der noget, vi skal, så er det at sikre en bedre vejledning. Det synes jeg er udmærket, men en vejledning til hvad? Det står jeg fuldstændig uforstående over for. Hvad er det for nogle tiltag, hvis der overhovedet er tale om andre tiltag end dem, der var i uddannelsesredegørelsen? Det er der ikke, så lad os dog være ærlige og sig til hinanden, at det er det, der er tale om. Resten regner man med at det hellige almindelige erhvervsliv tager sig af. Ja men så sig det da ligeud, så behøver vi jo ikke at have alle disse diskussioner! Hvorfor gør man ikke det? Og hvorfor blander arbejdsministeren sig ikke i, at det, vi snakker om, er forsøgsordninger, der netop henvender sig til de grupper, som er mindst motiverede for ud-

dannelse, og som allerhelst vil have arbejde? Det forekommer mig helt ejendommeligt.

Det ser ud, som om der skrider nogle ting om ørerne på os, som åbenbart betyder, at man på dette punkt har kørt arbejdsministeren ud på et sidespor, og at det er undervisningsministeren, der skal tage sig af resten, og så det hellige almindelige erhvervsliv. Kan det virkelig være rigtigt?

(Kort bemærkning).

Nørgaard Sørensen (S):

Jeg skal ikke føre nogen lang diskussion med fru Lone Dybkjær, bare sige, at jeg synes, at en henvisning til, at det skulle have været med i forsøgene fra begyndelsen, hvis man skulle kunne lave sammenligninger, er udenomssnak. Man kan vel altid fra alle mulige amter og kommuner og arbejdsformidlinger i dette land indhente de tal og de oplysninger, som man ønsker. Det eneste, jeg har spurgt undervisningsministeren om – han har ikke haft lejlighed til at svare endnu – er, hvorfor han ikke har gjort det, når han nu udviser denne meget store interesse for disse oplysninger.

Svend Auken (S):

Jeg tror, at hvis man skal sammenfatte, hvad undervisningsministeren i de seneste år har sagt om indsatsen over for de unges arbejdsløshed, så tror jeg ikke, at undervisningsministeren vil være uenig med mig i, at et gennemgående tema har været, at der er fare for, at vi underviser og vejleder os ihjel i dette land. Jeg er lige ved at tro, at det ligefrem er et citat fra undervisningsministeren.

Jeg er ikke enig i den opfattelse, hvis det skal forstås sådan, at vi gør for meget ud af uddannelsen herhjemme, og jeg tror heller ikke, at undervisningsministeren vil gøre den opfattelse gældende. Tværtimod har vi brug for at satse meget på undervisning. Jeg tror heller ikke, at det skal forstås på den måde, at der ikke er brug for vejledning, for jeg tror, de fleste er klar over, at der er brug for vejledning, for at de unge både uddannelsesmæssigt og beskæftigelsesmæssigt kan komme på den rette hylde.

Jeg tror, at det, der ligger i undervisningsministerens gentagne indlæg i debatten, er, at man ikke kan løse alle problemerne ad den vej, og erfaringerne fra den hidtidige indsats